

РЕШЕНИЕ

№ 1944

гр. София, 27.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 06.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **256** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Раздел I, Глава десета на АПК, във връзка с чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите.

Образувано по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу дадени с констативен протокол № 03-01-62/19.10.2022г. предписания от инспектори в Регионален отдел /РО/- „С. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ /НЯСС/, офис –В., към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/. В жалбата се излага становище, че ДАМТН не разполага с материална компетентност по издаване на такива предписания; предписанията са незаконосъобразни; допуснати са съществени процесуални нарушения при издаването им, не са мотивирани и са неясни. Сочи се, че председателят на ДАМТН има контролни правомощия по ЗВ и Наредбата по чл. 141, ал. 2 от с.з., които са конкретизирани в чл. 190, ал. 4 от ЗВ и чл. 117 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. Компетентността на председателя на ДАМТН и на оправомощени от него лица била изчерпателно определена, като не предвижда да се дава предписание за извършване на ремонтни дейности по съоръженията към язоворите. Компетентен орган за такива предписания според оспорващ били местните комисии, назначавани по реда на чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 от ЗВ. Иска се оспорените задължителни предписания да бъдат отменени като незаконосъобразни. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

В съз.з. жалбоподателят Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ чрез юриск.василев и в представена от него писмена защита, поддържа жалбата.и адв.

Ответната страна по оспорването – административният орган, издал оспорените предписания – старши инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ -,„С. България“ на ГД „НЯСС“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор в представено по делото писмено становище от юриск.З. излагат подробни доводи, обосноваващи компетентност на органите да дадат оспорените предписания, както и законосъобразност на последните. Моли се жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и се прави възражение за прекомерност на възнаграждението на оспорващата страна за намаляване до минимален размер, ако се уважи жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от Акт за публична държавна собственост №3744/16.12.2019г., язовир „Желязковец“ находящ се в поземлен имот с идентификатор 02590.43.360 по КККР на [населено място], общ.В., обл.В., м.“Къновското“, на основание чл.139а, ал.6 от Закона за водите е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

Видно от приложените по делото Заповед № 776/22.12.2021 г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностните лица /т.31 и т.34/ Ив. И. и В.Н. в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ - „С. България“, на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ във вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Видно от протокол №10-ТП-03/02.03.2022г. и протокол №10-ТП-09/ 08.09.2022г. при възложени проверки от изпълнителен директор на ДП УЯС са установени неизправности и е направено заключение, че съоръжението е неизправно – частично работоспособно. Дадени са предложения за ремонт –да се изготви проект и извърши ремонт на основния изпускател, да се извърши почистване на преливния тракт, с планирана година за изпълнение 2022г. по първия протокол; и ремонтно възстановителни работи на основния изпускател, почистване на тръбите, част от преливния тракт, проект за водосток или мостово съоръжение над преливника с планирана година за изпълнение 2023г. – по втория.

Следваща проверка на язовира, но от ГД НЯСС при ДАМТН е извършана на 18.10.2022 г., за резултатите от която е съставен протокол, в който са обективирани обжалваните предписания. След като в р.П.Констатации на състоянието по основния изпускател е установено монтирани нов спирателен кран и сифон ф125, но че входната шахта на ОИ е запушена с наноси, предписанията са дадени в р. V, т. 2 от протокола – да се извършат ремонтно възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние в срок до 1 месец след

избор на изпълнител на обществена поръчка. В протокола е посочено, че извън теренната проверка, повод за дадените предписания са документални проверки по предходни проверки от ангажирани с безопасността на съоръженията органи – комисия, назначена от областен управител по чл.138а, ал.3 ЗВ по Протокол №О.-19/03.06.2022г. – да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател; акто за определяне на срока за изпълнението са съобразени данните за обявена от ДПУСЯ обществена поръчка за СМР за поддържане в техническа изправност, текущи ремонти на язовири, язовирните стени и съоръженията към тях.

П. е съобщено на жалбоподателя на 15.11.2022г., а жалбата срещу него е постъпила на 29.11.2022г.

При така установената фактическа обстановка, съдът след като извърши проверка по чл. 168 от АПК, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна-адресат на предписанията и при наличие на правен интерес. По съществото ѝ, взе предвид следното:

Оспореното „предписание“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено да извърши ремонтно възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние, като проблемите в работата му, видно от протоколите за извършените от служители на жалбоподателя проверки и от проверката на ответника, се дължат на запушване на входната шахта на ОИ с наноси, т.е. тя следва да се изчисти; даден е съответен определяем срок за изпълнение и е указано да докладва за изпълнението на ДАМТН.

Направеното волеизявление е с властнически характер и създава конкретно задължение за адресата. Така формулирана разпоредителната част на протокола в частта предписания изисква конкретно поведение от собственика на имота и не предполага издаване на последващ акт. Ето защо оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК вр. чл. 190 а, ал. 1, т. 3 ЗВ и подлежи на съдебен контрол.

Настоящият състав приема, че редът за издаване на процесния констативен протокол, предвиден в Закона за водите, е спазен, защото представител на собственика на язовира, е присъствал на проверката и се е запознал с направените предписания, като не е направил и възражения по установеното. Дори този представител да не е надлежно определен от жалбоподателят, процесуалните права на последния не са нарушени съществено, тъй като той е имал възможност да оспори констатациите по протокола, включително по настоящото съдебно производство.

Оспорените предписания са дадени от надлежно оправомощени от Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностни лица и при наличието на законова делегация, съгласно чл. 190а, ал. 1 от ЗВ и чл. 190, ал. 4 от ЗВ. Съдът намира за доказано по делото, че оспорените предписания са дадени от материално компетентни длъжностни лица като контролни органи, при наличието на териториална и времева компетентност. За констатациите от проверката е съставен Констативен протокол, като задължителните предписания са дадени именно с него, с което са спазени изискванията на чл. 190б, ал. 1 от ЗВ.

Съгласно чл. 190а, ал. 2 от ЗВ собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях носят отговорност за изпълнението на предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от

ЗВ. Предвид това правилно оспорените предписания са дадени на ДПУЯС като собственик на съоръженията на яз. „Желязковец“.

По отношение на оспореното предписание по т. 2, част V „По техническа експлоатация“ от КП № 03-01-62/19.10.2022 г. съдът намира, същото за дадено при ясно изразена воля на органа относно дължимите действия, които следва да се предприемат и при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание. П. намира законата си основа в разпоредбите на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, във връзка с чл. 106, ал. 4, т. 5 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрола за техническото им състояние /Наредбата/. По делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява, че към деня на проверката 18.10.2022 г. от страна на жалбоподател са били извършени ремонтно възстановителни дейности, за което да е съставен към този момент протокол, че съоръженията може да се приемат за безопасни за техническа експлоатация. По делото не са ангажирани и доказателства за представянето на такъв протокол на ДАМТН, както в хода на проверката, така и в срока на изпълнение на предписанието. Решаващи за съда са и резултатите от проверката на място от съставителите на протокола. По изложените съображения, съдът приема посоченото предписание за дадено при правилно приложение на материалния закон.

Със ЗВ се уреждат обществени отношения, свързани с техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. В изпълнение на задължения по закон, ответния административен орган, извършва дължима проверка и при установени повтарящи се несъответствия издава оспорваните предписания, именно за това да са спазени изискванията за безопасна техническа експлоатация. Предвид това, съдът приема предписанието за дадено и в съответствие с целта на закона.

Предвид горното, съдът намира, че посоченото предписание, с така даденото съдържание е изцяло в съответствие с чл. 190а ал. 1, т. 3 от ЗВ. С оглед на това, че задължителните предписания като принудителни административни мерки имат освен преустановителна, но и превантивна цел съдът намира същите за законосъобразно издадени. Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено лице от председателя на ДАМТН се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а задължение – чл. 190а, ал. 2 от ЗВ е те да ги изпълняват. Контролните органи на ДАМТН са спазили изискванията по чл. 190б, ал. 1 от ЗВ и чл. 118 от Наредбата при извършени проверки и всички реквизити във връзка с относими факти са изяснени. Спазени са правилата по чл. 35 от АПК, поради което съдът намира дадените предписания за фактически обосновани.

Разпоредбата на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ регламентира и правомощието на контролния орган да определи срок за изпълнение на предписанието, като при упражняване на това си правомощие органът разполага с оперативна самостоятелност. Преценката на органа относно продължителността на срока на предписанието, подлежи на съдебен контрол само относно спазването на минималния праг на срока, и то в случай, че такъв е законово регламентиран. В конкретния случай ЗВ не регламентира такъв срок.

Въз основа изложеното, съдът намира жалбата на ДПУЯС срещу оспорените с нея задължителни предписания дадени с Констативен протокол № 03-01-62/19.10.2022 г. за неоснователна и следва като такава същата да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото следва на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, чл. 24 от НЗПП на ответника по оспорването да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31-ви състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно Предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], срещу Предписания по Констативен протокол 03-01-62/19.10.2022 г., в частта му по р.V.2. „По осъществяване на безопасна техническа експлоатация“, дадени от инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ – „С. България“, офис –В. на Главна дирекция „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: